

ANEXO

«Anexo 6 do Real decreto 139/2002, do 1 de febreiro

Distribución entre comunidades autónomas dos fondos adicionais

Comunidade Autónoma	Importe — Euros
Andalucía	2.791.715
Aragón	2.392.824
Principado de Asturias	68.959
Illes Balears	237.929
Canarias	172.378
Cantabria	66.849
Castilla-La Mancha	2.922.599
Castilla y León	3.895.188
Cataluña	727.827
Extremadura	3.187.219
Galicia	157.486
Madrid	155.555
Región de Murcia	517.867
Navarra	624.804
País Vasco	261.628
La Rioja	185.788
Comunidade Valenciana	460.386
Total fondos	18.827.000»

XEFATURA DO ESTADO

24044 LEI ORGÁNICA 9/2002, do 10 de decembro, de modificación da Lei orgánica 10/1995, do 23 de novembro, do Código penal, e do Código civil, sobre subtracción de menores. («BOE» 296, do 11-12-2002.)

JUAN CARLOS I

REI DE ESPAÑA

Saiban tódolos que a viren e a entenderen que as Cortes Xerais aprobaron e eu sanciono a seguinte lei orgánica:

EXPOSICIÓN DE MOTIVOS

A protección dos intereses do menor definiu unha liña de actuación primordial á hora de legislar en España desde a nosa Constitución. Isto foi así especialmente naquelas cuestións relacionadas coa súa custodia, tentando con isto evitar, no posible, os efectos prexudiciais que en supostos de crises familiares lles poidan ocasionar determinadas actuacións dos seus proxenitores.

O Código penal de 1995, entre outras importantes novidades, procedeu a suprimir como delicto, con substantividade propia, a subtracción de menores de sete anos. En cambio agravou a pena para os delitos de detención ilegal ou secuestro cando a vítima for menor de idade ou incapaz. Non obstante, naqueles supostos onde quen verifica a conducta de subtracción ou de negativa a restituí-lo menor é un dos seus proxenitores, cando as facultades inherentes á custodia do menor foron atribuídas legalmente ó outro proxenitor ou a

algunha persoa ou institución en interese do menor, resulta necesario prever unha resposta penal clara, distinta do delicto de desobediencia xenérico, así como prever medidas cautelares no ámbito civil que eviten as subtraccións ou retencións ilícitas de menores.

Artigo primeiro.

1. Engádesse unha nova sección dentro do capítulo III do título XII do libro II do Código penal co seguinte rótulo:

«Da subtracción de menores».

2. A nova sección situarase a seguir da primeira, pasando a actual sección segunda a se-la sección terceira.

Artigo segundo.

Engádesse un artigo novo no Código Penal, co número 225 bis, que se insire na nova sección segunda creada por esta lei e coa redacción seguinte:

«Artigo 225 bis.

1. O proxenitor que sen causa xustificada para iso subtraia o seu fillo menor será castigado coa pena de prisión de dous a catro anos e inhabilitación especial para o exercicio do dereito de patria potestade por tempo de catro a dez anos.

2. Para os efectos deste artigo, considérase subtracción:

1.º O traslado dun menor do seu lugar de residencia sen consentimento do proxenitor con quen conviva habitualmente ou das persoas ou institucións ás cales estivese confiada a súa garda ou custodia.

2.º A retención dun menor incumprindo gravemente o deber establecido por resolución xudicial ou administrativa.

3. Cando o menor sexa trasladado fóra de España ou fose esixida algunha condición para a súa restitución, a pena sinalada no número 1 imporase na súa metade superior.

4. Cando o substractor comunicase o lugar de estadía ó outro proxenitor ou a quen corresponda legalmente o seu coidado dentro das vinte e catro horas seguintes á subtracción co compromiso de devolución inmediata que efectivamente leve a cabo, ou a ausencia non fose superior a ese prazo de vinte e catro horas, quedarán exento de pena.

Se a restitución a fixer, sen a comunicación a que se refire o parágrafo anterior, dentro dos quince días seguintes á subtracción, seralle imposta a pena de prisión de seis meses a dous anos.

Estes prazos computaranse desde a data da denuncia da subtracción.

5. As penas sinaladas neste artigo imporanse igualmente ós ascendentes do menor e ós parentes do proxenitor ata o segundo grao de consanguinidade ou afinidade que incorran nas condutas anteriormente descritas.»

Artigo terceiro.

Engádesse un novo parágrafo ó artigo 224 do Código penal coa seguinte redacción:

«Na mesma pena incorrerá o proxenitor que induza o seu fillo menor a infrinxi-lo réxime de custodia establecido pola autoridade xudicial ou administrativa.»

o

Artigo cuarto.

Modifícase o artigo 622 do Código penal, que queda redactado nos seguintes termos:

«Os pais que, sen chegaren a incorrer en delito contra as relacións familiares ou, se é o caso, de desobediencia, infrinxan o réxime de custodia dos seus fillos menores establecido pola autoridade xudicial ou administrativa serán castigados coa pena de multa de un a dous meses.»

Artigo quinto.

Engádesse un parágrafo novo na medida 1.ª do artigo 103 do Código civil coa seguinte redacción:

«Cando exista risco de subtracción do menor por algún dos cónxuxes ou por terceiras persoas, poderanse adoptar as medidas necesarias e, en particular, as seguintes:

- a) Prohibición de saída do territorio nacional, salvo autorización xudicial previa.
- b) Prohibición de expedición do pasaporte ó menor ou retirada del de estar xa expedido.
- c) Sometemento a autorización xudicial previa de calquera cambio de domicilio do menor.»

Artigo sexto.

1. O número 3.º do artigo 158 do Código civil queda redactado nos seguintes termos:

«3.º As medidas necesarias para evita-la subtracción dos fillos menores por algún dos proxenitores ou por terceiras persoas e, en particular, as seguintes:

- a) Prohibición de saída do territorio nacional, salvo autorización xudicial previa.
- b) Prohibición de expedición do pasaporte ó menor ou retirada del de estar xa expedido.
- c) Sometemento a autorización xudicial previa de calquera cambio de domicilio do menor.»

2. O actual número 3.º do artigo 158 pasa a ser número 4.º, mantendo a mesma redacción.

Disposición adicional primeira.

O artigo 308 da Lei orgánica 6/1985, do 1 de xullo, do Poder Xudicial, pasa a te-la seguinte redacción:

«Artigo 308.

1. O centro de selección de xuíces e maxistrados elaborará unha relación cos aspirantes que aproben o curso teórico e práctico que se elevará ó Consello Xeral do Poder Xudicial segundo a súa orde de cualificación.

2. Sen prexuízo do establecido no artigo 301.2, aqueles aspirantes aprobados que non puidesen ser nomeados xuíces titulares de órganos xudiciais ingresarán na carreira xudicial en expectativa de destino, tomando posesión ante o presidente do Consello Xeral do Poder Xudicial, ó que quedarán adscritos para os efectos previstos nos artigos 212.2, 216 e 216 bis da presente lei.

Os xuíces en expectativa de destino terán preferencia sobre os xuíces substitutos en calquera chamamento para o exercicio das funcións ás que se refiren os artigos indicados no parágrafo anterior.

Cesarán no seu cometido no momento no que sexan nomeados xuíces titulares e destinados ás vacantes que se vaian producindo, segundo a orde numérica que ocupen na lista de aspirantes aprobados.»

Disposición adicional segunda.

Engádesse unha nova disposición transitoria á Lei orgánica 6/1985, do 1 de xullo, do Poder Xudicial, que terá a seguinte redacción:

«Disposición transitoria trixésimo oitava.

Durante un prazo non superior a catro anos, o Consello Xeral do Poder Xudicial poderá, en función das necesidades xerais de planificación e ordenación da carreira xudicial e adaptación desta á planta xudicial, dispensa-los membros da carreira xudicial do requisito, ó que se refire o artigo 311.2 da Lei orgánica 6/1985, do 1 de xullo, do Poder Xudicial, de teren prestado tres anos de servizos efectivos como xuíces para acceder á categoría de maxistrado nos supostos contemplados no parágrafo primeiro do número 1 do citado artigo.»

Disposición adicional terceira.

Engádesse un segundo parágrafo ó artigo 788.2 da Lei de axuízamento criminal do seguinte teor:

«No ámbito deste procedemento, terán carácter de proba documental os informes emitidos por laboratorios oficiais sobre a natureza, cantidade e pureza de substancias estupefacientes cando neles conste que se realizaron seguindo os protocolos científicos aprobados polas correspondentes normas.»

Disposición transitoria única.

Suspéndese a aplicación da Lei orgánica 5/2000, do 12 de xaneiro, reguladora da responsabilidade penal dos menores, no referente ós infractores de idades comprendidas entre os 18 e 21 anos, ata o 1 de xaneiro de 2007.

Disposición derogatoria única.

Queda derogada a disposición transitoria única da Lei orgánica 9/2000, do 22 de decembro, sobre medidas urxentes para a axilización da Administración de xustiza, pola que se modifica a Lei orgánica 6/1985, do 1 de xullo, do Poder Xudicial.

Disposición derradeira primeira.

Os artigos quinto e sexto e a disposición adicional terceira teñen carácter de lei ordinaria.

Disposición derradeira segunda.

Esta lei orgánica entrará en vigor o día seguinte ó da súa publicación no «Boletín Oficial del Estado».

Por tanto,

Mando a tódolos españois, particulares e autoridades, que cumbran e fagan cumprir esta lei orgánica.

Madrid, 10 de decembro de 2002.

JUAN CARLOS R.